Dosarul nr. 2-471-2025
2-25054285-24-2-22042025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

16 iulie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul central
în componența:
Președintele ședinței, judecător Arapu-Buțco Alina
Grefier - Nichitin Oxana
Cu prezența reprezentantului reclamantului BC „Moldindconbank" SA
În lipsa, pîrîtului/reclamant în acțiunea reconvențională Odobaș Serghei, citat legal, a avocatului Bălănuță Ion, care prin acțiunea reconvențională au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor.

examinând în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank" SA către ODOBAȘ Serghei privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată în conexitate cu cererea reconvențională înaintată de Odobaș Serghei către BC „Moldindconbank" SA, privind nulitatea clauzelor contractuale,

Cererea de apel depusă de către reprezentantul pârâtului, avocatul Bălănuță Ion la data de 08 august 2025
Hotărârea întocmită integral la data de 01 septembrie 2025.

a constatat:

Poziția, argumentele și solicitările părții reclamante:

La data de 22 aprilie 2025, reprezentantul BC „Moldindconbank" SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui ODOBAȘ Serghei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform cerinţelor indicate, partea reclamantă solicită:

- încasarea din contul pârâtului, a datoriei în sumă totală de 66878,09 lei (şaizeci şi şase mii opt sute şaptezeci şi opt lei, 09 bani), precum şi a taxei de stat şi a taxei de timbru în valoare totală de 2758,71 lei.

De asemenea, reprezentantul părții reclamante a solicitat și aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru pe bunurile mobile și imobile, cât și mijloacele bănești ale pârâtului, cu titlu de asigurare a acțiunii în limita valorii revendicărilor din acțiune în mărime de 66878,09 lei.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantei a indicat că, în fapt, la data de 28.12.2021, între BC „Moldindconbank" SA, prin intermediul sucursalei din or. *****, în calitate de *creditor* şi ODOBAȘ Serghei, în calitate de *debitor,* a fost încheiat contractul de credit nr. **28119**.

Potrivit cap. 1, pct. (1) al contractului, „*Banca se obligă să acorde Debitorului un credit în sumă de 100000,00 lei, iar debitorul se obligă să restituie suma primită a creditului, să achite dobânda pentru utilizarea creditului şi alte plăţi aferente acestuia prevăzute de contract.*" Potrivit cap. 1 alin. (2) al Contractului, „*Creditul va fi utilizat în exclusivitate pentru Refinanţare OCN Easy Credit SRL şi necesităţi personale.*"

Suţine reprezentantul băncii că, faptul că BC „Moldindconbank" SA şi-a onorat toate obligaţiile contractuale faţă de ODOBAȘ Serghei, se confirmă prin **Ordinul de plată nr. 1 din 28 decembrie 2021** şi **Ordinul de eliberare a numerarului nr. 01 din 10 ianuarie 2022.**

Potrivit cap. 4 pct. (1) din Contractul de credit nr. 28119 din 28.12.2021, „*Creditul urmează a fi rambursat, conform graficului de rambursare din Anexa nr. 1 la prezentul Contract.* " Cu regret, pârâtul contrar prevederilor contractuale şi legale în materie, nu şi-a onorat obligaţiile asumate privind achitarea creditului, rezultat din Contractul de credit nr. 28119 din 28.12.2021.

În acest context, în conformitate cu calculul datoriei nr. 00/10/2-05/305 din 27.03.2025, datoria totală acumulată de către ODOBAȘ Serghei, conform Contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021, constituie suma de 66878,09 lei, *formată din credit în valoare de 58893,10 lei, dobânda în valoare de 5720,16 lei şi penalitate de întârziere pentru neachitarea în termen a creditului în valoare de 2264,83 lei.*

Mai indică reprezentantul băncii şi asupra faptului că, potrivit cap. 12 pct. (2) din Contractul de credit nr. 28119 din 28.12.2021, „*Orice neînţelegere rezultată din prezentul Contract de credit va fi soluţionată pe cale amiabilă, în caz contrar fiecare Parte are dreptul de a recurge la soluţionarea acesteia prin intermediul instanţelor de judecată competente ale Republicii Moldova.*"

Respectiv, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă şi extrajudiciară, Banca la data de 17.01.2025 a expediat în adresa pârâtului/debitor notificarea nr. 00/10/2-03/37, prin care a solicitat achitarea datoriilor cumulate conform Contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021. Regretabil este faptul că deşi această notificare a fost recepţionată, nu s-a reacţionat în nici un mod la ea. Astfel, Banca se află în situaţia în care sunt nevoiţi să se adreseze instanţei de judecată.

Făcând trimitere la prevederile art. art. 9 alin. (2) lit. a), 774 alin. (1), 10 alin. (1) Cod civil, susține reprezentantul băncii că, având în vedere neonorarea obligaţiilor pecuniare de către ODOBAȘ Serghei în calitate de debitor conform Contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021, prin prisma normelor legale precitate, corelate cu dispoziţiile contractuale, Banca pretinde încasarea din contul pârâtului a sumei totale de **66878,09** lei.

La fel, indică reprezentantul reclamantei că, potrivit normei de plată nr. 00 8053 7655 din 10.04.2025, anexată la prezenta cerere de chemare în judecată, BC „Moldindconbank" SA a achitat taxa de timbru în valoare totală de 201,20 lei, iar conform notei de plată nr. 00 8543 7655 7284 din 10.04.2025, la fel anexat la prezenta cerere de chemare în judecată, Banca a achitat taxa de stat în mărime totală de 2557,51 lei. Respectiv, BC „Moldindconbank" SA solicită încasarea acestor cheltuieli suportate.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei ***** din 25 aprilie 2025, s-a acceptat spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldindconbank" SA către ODOBAȘ Serghei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent, prin încheierea din 25.04.2025, judecătorul a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, astfel a fost aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești aflate la conturile bancare ale pârâtului, în limita valorii acțiunii în sumă de 66878,09 lei lei, (f.d.23-25).

Totodată, s-a dispus notificarea pârâtului ODOBAȘ Serghei despre acceptarea acțiunii în procedura cererii cu valoare redusă și obligaţia acestuia să prezinte în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și înscrisurilor anexate a referinței scrise privind acțiunea reclamantului și toate probele necesare. La fel, pârâtul a fost preavizat că dacă nu va depune referința în termenii stabiliți, examinarea cauzei se va face în baza probelor anexate la cererea de chemare în judecată.

Judecătorul reține că în vederea înștiinţării legale a pârâtului, la adresa de domiciliu a acestuia- s. *****, str. ***** r-nul *****, confirmată prin copia buletinului de identitate anexat la cerere (f.d.8-9), au fost expediate încheierile instanței din 25 aprilie 2025, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la aceasta.

Succesiv, în data de 30 mai 2025 din partea reprezentantului lui ODOBAȘ Serghei, avocatul Bălănuță Ion, a fost depusă o referinţă şi o cerere reconvenţională privind declararea nulității clauzelor contractuale, (f.d.37, 38-41).

Poziția expusă prin referință:

Reprezentantul pârâtului ODOBAȘ Serghei, prin referinţa înaintată a indicat faptul că parţial nu sunt de acord cu acţiunea înaintată, din considerentele că contractual de credit, în speţă, conţine clauze abuzive, iar în acest sens, a fost înaintată şi o acţiune reconvenţională. Astfel, odată cu admiterea acțiunii reconvenţionale şi declararea nulităţii absolute a clauzelor menţionate, acţiunea reclamantei urmînd a fi respinsă în partea pretenţiilor privind încasarea dobânzii şi a penalităţii de întârziere, iar plăţile efectuate în contul dobânzii şi a penalităţii de întârziere urmînd a fi considerate ca plăţi efectuate în scopul stingerii corpului creditului.

Poziția, argumentele și solicitările expuse în acțiunea reconvențională:

Astfel, avocatul prin cererea reconvențională înaintată a solicitat a se constata caracterul abuziv și a declara nulitatea absolută a următoarelor clauze contractuale:

- pct. (1), Capitolul 5, din care rezultă obligaţia de plată a dobânzii flotante şi pct. (4), Capitolul 6, din care rezultă obligaţia de plată a penalităţii de întârziere în mărime de 0,10 % pe zi, din Contractul de credit nr. 28119 din 28.12.2021.

În motivarea acțiunii reconvenționale, avocatul a indicat faptul că, între ODOBAȘ Serghei şi BC „Moldindconbank" SA a fost încheiat Contractul de credit nr. 28119 din 28.12.2021.

Potrivit contractului în discuţie, reclamantul urma să restituie creditul acordat în mărime de 100000,00 lei, să achite o dobândă contractuală în mărime de 11,80% anual și penalitatea în caz de întârziere în mărime de 0,10% pe zi.

Cu privire la clauzele abuzive a căror nulitate se solicită, avocatul a indicat că, potrivit contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021, obligațiile de plată a dobânzii rezultă din pct. (1), Capitolul 5, iar a penalității din pct. (4), Capitolul 6.

Făcând trimitere la prevederile art. art. 1069 alin. (1), (2), (4) și (6), art. 1072 alin. (1), 1077 alin. (1), 1079 Cod civil, precum și la art. 3 din Directiva nr. 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993, susţine avocatul că, *o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care crează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei*.

În urma celor expuse, având în vedere că, contractual de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii contractuale şi a penalităţii nu au fost negociate, BC „Moldindconbank" SA folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar reclamantul având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractele.

Or, după cum rezultă din materialele cauzei, BC „Moldindconbank" SA nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale, iar simplul fapt că, consumatorul ODOBAȘ Serghei a semnat contractele, nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Prin urmare, semnarea contractului în aceeași zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale, nu poate fi apreciată drept o negociere a contractelor.

Astfel, se poate reţine că contractul de credit în speţă, a fost încheiat în baza unor forme standart, care au fost formulate de către pârâtă, anticipat. Din aceste considerente, ODOBAȘ Serghei a negociat numai valoarea şi obiectul actului juridic, însă nu şi condiţiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abţine de la semnarea acestuia.

Prin urmare, consumatorul ODOBAȘ Serghei se află într-o situaţie de inferioritate faţă de profesionistul BC „Moldindconbank" SA, atât din punct de vedere al capacităţii de negociere, cât şi al nivelului de indormare. În context, a ținut să remarce avocatul că, negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă posibilitatea studierii și modificării clauzelor contractuale.

În concluzie, reclamantul nu a negociat și nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale, pe cale de consecință, consideră că clauzele prevăzute la pct. (1), Capitolul 5, în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii, pct (4), Capitolul 6, în partea ce prevede obligația de plată a penalității din contractul de credit în cauză, sunt abuzive.

Cu privire la penalitatea de întârziere, avocatul susține că, pe lângă faptul că clauzele penale nu au fost negociate, mărimea penalității de întârziere prevăzută de contractul în litigiu excedă considerabil, în detrimentul consumatorului, limita prevăzută de art. 15 alin. (7) lit. a) al Legii nr. 202/2013 și este

disproporționat și nejustificat de mare în raport cu prejudiciul adus Creditorului prin neachitarea în termen a creditului restant.

Respectiv, având în vedere acțiunea reconvențională înaintată, prin încheierea din 03 iunie 2025, (f.d.43), judecătorul a dispus trecerea acțiunii din procedura cauzelor cu valoare redusă, în procedură generală, ședința de pregătire fiind fixată pentru data de 16 iulie 2025, orele 09:00.

Astel, în adresa participanților la proces, a fost expediată citația pentru a se prezenta la ședință la data și ora stabilită.

Poziția expusă prin referința din data de 26 iunie 2025, de către reprezentantul BC „Moldindconbank" SA asupra cererii reconvenționale privind declararea nulității clauzelor contractuale.

Partea a solicitat respingerea cererii reclamantului ODOBAȘ Serghei privind declararea nulității clauzelor abuzive, ca fiind nefondată și neîntemeiată, admiterea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank" SA față de ODOBAȘ Serghei, precum și emiterea unei hotărâri privind încasarea din contul pârâtului, datoria în sumă de 66878,09 lei, (f.d.49-69).

În susținerea referinței înaintate, reprezentantul băncii a menționat că, la cererea debitorului, la data de 27.12.2021, lui ODOBAȘ Serghei i-a fost acordată informaţia standart privind creditul de consumatori (pentru credite de nevoi personale fără gaj). Prin semnătura ologrfă a pârâtului, se confirmă că ultimului i-au fost explicate condiţiile de acordare a creditului, ţinând cont de valoarea totală a creditului solicitat, costul creditului, costurile aferente, costurile în caz de întârziere de plată, graficul de plată, etc.

Informaţiile precontractuale sunt furnizate cu cel puţin 15 zile înainte de acceptarea luării creditului sau încheierii contractului de credit. Perioada de 15 zile poate fi redusă doar cu acordul scris. La data de 28.12.2021, ODOBAȘ Serghei a beneficiat de acest drept, fapt confirmat prin Cererea-consimţământ de solicitare a creditului de către persoana fizică. Suplimentar, în cap. 4 alin. (2) al Contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021, părţile au convenit că, „*În termen de 14 zile calendaristice calculate de la data încheierii contractului, Debitorul este în drept să-l revoce fără a invoca careva motive.*"

A ţinut să remarce reprezentantul băncii că, pe toată perioada contractului, Debitorul nu s-a adresat niciodată Băncii cu solicitarea de revocare a contractului, nu a solicitat renegocierea contractului sau orice altă solicitare, însă cu regret, a pierdut orice contact cu instituţia bancară. ODOBAȘ Serghei nu a răspuns la apeluri, nu a reacţionat în nici un fel la notificările Băncii şi o altă soluţie decât a depune o cerere în instanţa de judecată, în vederea recuperării creditului acordat, nu a fost posibilă.

De asemenea, susţine reprezentantul reclamantei în acţiunea iniţială că, având în vedere specificul activităţii bancare şi a volumului mare de clienţi, este greu de a fi elaborat individual câte un contract de credit unic pentru fiecare client în parte, sau cel puţin o astfel de solicitare nu a parvenit din partea lui ODOBAȘ Serghei. Or, banca dispune de mai multe produse de credit, iar pentru fiecare tip de creditare este prevăzut un anumit model de contract, care se aplică în funcţie de oferta aleasă de client.

Prin urmare, clauzele contractuale au fost anterior prezentate, explicate şi acceptate expres la momentul semnării contractului. În condiţiile în care contractul a fost încheiat în mod liber şi conştient, iar Debitorul a avut posibilitatea reală de a analiza conţinutul acestuia, o asemenea poziţie apare ca fiind neîntemeiată și contrară principiului bunei-credinţe.

În același context, referitor la penalitatea de întârziere calculată, a ținut să evidențieze aplicabilitatea prevederilor art. 15 alin. (7) lit. a) din *Legea privind contractele de credit pentri consumatori.*

Respectiv, sarcina creditorului în relaţiile de credit cu consumatorii este de a nu depăşi limita de 0,04% per zi, în partea costurilor aferente creditului acordat. Printr-un calcul matematic, 0,04% din 100000,00 lei, calculate per zi, din 28.12.2021 (ziua acordării creditului) până la 27.03.2025 (ziua întocmirii cererii de chemare în judecată), ar însemna că Banca este în drept să pretindă la o penalitate în valoare de 47440,00 lei.

Totodată, potrivit cap. 6 alin. (4) al contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021, „*Pentru nerestituirea creditului în termenele stabilite conform prezentului contract, Debitorului i se va calcula şi acesta este obligat să plătească Băncii o penalitate de întârziere în mărime de 0,10% de la suma nerestituită, pentru fiecare zi de întârziere.*" Prin urmare, Banca pretinde la o penalitate în valoare de **2264,83 lei.**

De asemenea, a ţinut să atragă atenţia reprezentantul băncii şi asupra faptului că, creditul a fost acordat până la intrarea în vigoare a noilor morificări. Reieşind din prevederile Legii nr. 2020 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori şi Legii nr. 93 din 07.04.2022 pentru modificarea unor acte normative, legiuitorul a stabilit plafonul aferent costurilor creditului acordat consumatorului şi anume limita de 0,177% pentru contractele încheiate până la noile modificări. Aşadar, soldul creditului la data de 29.07.2020 (*data punerii în aplicare a Legii nr. 93*), constituia suma de 91066,81 lei, iar numărul de zile rămase până la scadenţă este de 1613 zile (0,177%*91066,81*1613), respectiv formând produsul din coeficientul cu soldul creditului şi numărul de zile restante, se obţine suma de 259996,65 lei- valoarea maximală a sumei ce urma să fie încasată pe creditul acordat lui ODOBAȘ Serghei.

În partea cuantumului admisibil al penalităţii calculate, prin prisma legii speciale aplicabile speţei, reclamantul eşuează în demonstrarea pretinsului dezechilibru înte penalitatea calculată şi solicitarea spre încasare. Respectiv, Banca apreciază acţiunea reconvenţională drept o încercare mascată de eschivare de la onorarea angajamentelor de plată, reclamantul abuzând de drepturile procedurale acordate de către legiuitor, iar în general acţiunea nu îşi găseşte temeiul de drept material, fiind una declarativă.

Din aceste considerente, este neîntemeiată şi solicitarea declarării nulităţii clauzei inserate în contractul de credit referitor la penalitatea pentru nerambursarea la scadenţă a creditului (cap. 6, pct. 4).

Condiţiile cumulative pentru ca o clauză contractuală să fie considerate abuzivă sunt: ***clauza să creeze un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor*** şi ***clauza să fie contra bunei credinţe.*** Astfel, se poate remarca că, reclamantul nu a demonstrat dezechilibrul semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor contractuale, precum şi că acest dezechilibru ar fi fost creat în detrimentul său, nefiind respectată cerinţa bunei-credinţe. Rea-credinţa trebuie să fie stabilită în dependenţă de mai mulţi factori şi în baza probelor concludente şi pertinente, în caz contrar, aceasta se consideră declarativă şi, respective, clauzele contractuale nu pot fi declarate ca fiind abuzive.

De asemenea, reprezentantul BC „Moldindconbank" SA susţine că, creditul contractat constituie un împrumut de bani cu titlu oneros, adică este un împrumut cu dobândă. Prevederile privind dobânda şi comisioanele reprezintă în fapt clauzele prin care se stabileşte preţul contractului. Prin urmare, în Capitolul 5 pct. (1) şi (2) al contractelor de credit, s-a convenit asupra plăţii unei dobânzi aferente contractului.

În acest sens, creditul şi dobânda pentru utilizarea acestuia, stipulate la punctele menţionate, sunt obligaţiuni pecuniare distince ce fac parte din obligaţia principală a contractului de credit. Din acest punct de vedere, obligaţia principală a debitorului ODOBAȘ Serghei este de a restitui creditul şi dobânda pentru folosirea acestuia, în termenul şi în modul stabilit în contractul de credit.

În acelaşi context, referitor la penalitatea calculată, a ţinut să evidenţieze aplicabilitatea prevederilor art. 942 al Codului civil, prin coraborare cu prevederile contractuale asumate, în temeiul cărora debitorul s-a obligat să ramburseze creditul, dobânda şi comisioane, iar în cazul încălcării graficului de plăţi, penalitatea de întârziere.

În ceea ce priveşte încasarea penalităţii de întârziere pentru neplata la scadenţă a creditului şi dobânzii contractuale, menţionează că, creditul şi dobânda pentru utilizarea acestuia, sunt obligaţiuni pecuniare ce fac parte din obligaţia principală a contractului de credit şi acestora li se aplică penalităţi de întâziere. Astfel, plata sumelor pretinse de bancă, în special a dobânzii şi a penalităţii de întârziere, este prevăzută atât de contractele de credit semnate, cât şi de normele legale citate.

Prin urmare, solicită reprezentantul BC „Moldindconbank" SA respingerea cereriii reclamantului ODOBAȘ Serghei privind declararea nulităţii clauzelor abuzive, ca fiind nefondată şi neîntemeiată şi admiterea integrală a cererii iniţiale.

În cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul BC „Moldindconbank" SA a comunicat că, anterior, reprezentanţii băncii au încercat să discute cu pârâtul Odobaș Serghei pentru a înțelege motivele neachitării, ori ultimul a comunicat că va achita datoria, însă în acest sens nu a prezentat nici o pretenție față de nici un aspect, comunicând că se va apropia. Respectiv, i s-a acordat suficient termen, apoi iarăși i s-a acordat posibilitate să se apropie la sediul BC "Moldincombank" S.A., în vederea eşalonării plății, pentru a fi clarificată situaţia cu dobânzile.

Însă ulterior nici nu s-a apropiat la bancă şi nici nu răspundea apelurilor. Nu este clară poziția avocatului care nu a sugerat clientului său să se apropie la reprezentanţii băncii, pentru a găsi o soluție în situația creată.

În pledoarii, reprezentantul a comunicat că susține solicitările în sensul enunțat şi solicită admiterea acestora.

În cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul pârâtului/reclamant în acţiunea reconvenţională, avocatul Bălănuţă Ion nu s-a prezentat, ori prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea înaintată de către BC „Moldindconbank" SA către ODOBAȘ Serghei privind încasarea datoriei contractuale şi compensarea cheltuielilor de judecată şi a respinge acțiunea reconvențională intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Odobaș Serghei către BC „Moldindconbank" SA privind declararea nulității clauzelor contractuale abuzive privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate, reieșind din considerentele ce succed:

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) cod de procedură civilă, (1) fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit art. 241 alin. (5) cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Potrivit art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Alin. (2) lit. a): Drepturile și obligațiile civile apar: din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pretenția lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art.11 Cod civil, (1) buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În acord cu prevederile art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor civile.

În corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Art. 312 alin. (1) Cod civil, prevede că, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

În concordanță cu dispoziția art. 315 alin. (1) Cod Civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic.

Aceleași statuări le regăsim și în prevederile art. 992 Cod civil, care stipulează că contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art. 1763 alin. (1), (3) Cod civil definește că prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții și că faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Deci la momentul încheierii contractului, creditorul acceptă să renunţe la o sumă de bani, practic să își îndeplinească imediat obligația principală din contract, în schimbul unei simple promisiuni de returnare a lor în viitor de către debitor.

Materialele cauzei și probatoriul prezentat atestă cu certitudine că la 21 decembrie 2021, între BC „Moldindconbank" SA și ODOBAŞ Serghei a fost încheiat contractul de credit nr. 28119, prin care reclamanta i-a acordat pârâtului un împrumut în sumă de 100000 lei, iar cel din urmă s-a obligat să restituie suma principală a creditului, să achite dobânda pentru utilizarea creditului şi alte plăţi aferente acestuia, creditul fiind acordat pe un termen de 60 luni, cu scadenţa finală la data de 28.12.2026, (f.d.10-12).

Din calculul datoriilor nerambursate pe contractul de credit nr. 28119 din 28.12.2021, se poate atesta că la data de 27.03.2025 inclusiv, datoria pârâtului ODOBAŞ Serghei constituia suma de 66878,09 lei, dintre care: suma creditului- 58893,10 lei (f.d.17).

Ținându-se cont de faptul că, la materialele cauzei lipsesc probe privind stingerea împrumutului acordat, iar în lipsa unor probe privind achitarea de către ODOBAŞ Serghei a sumei împrumutului, cerința reclamantei BC „Moldindconbank" SA cu privire la încasarea datoriei în partea ce se referă la suma creditului restant în mărime totală de 58893,10 lei este întemeiată, urmând a fi admisă.

De asemenea, reieșind din prevederile art.1764 alin.(1) Cod civil, părțile contractante au prevăzut și convenit asupra unei dobînzi fixe de 11,80 % și nu flotantă precum a remarcat partea oponentă, a cărei rată anuală nu depășește dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii.

Aici urmînd a se puncta că în structura costului creditului intră două elemente: primul şi cel mai important este dobânda, iar al doilea este reprezentat de comisioane, care se prezintă în două ipostaze: comisioane pentru confirmarea creditului şi comisioane percepute pentru servicii accesorii, în legătură cu administrarea creditului.

Dobînda, reprezintă acel procent estipat de bancă, echivalent în lei și obținut de proprietar ca echivalent al lipsei folosinţei bunurilor (sumei împrumutate), folosință cedată pe bază contractuală debitorului, și din momentul oferirii bunului, înregistrează şi un risc, apreciat în funcţie de bonitatea clientului, atât anterioară, cât şi simultană derulării contractului, iar această estimare a riscului este inclusă în structura dobânzii percepute.

Așa dar, avînd în vedere că pîrîtul a admis întîzieri la rate respectiv a admis întîrzieri și la dobînzi, iar dînda contrcatuală restantă constituind suma de 5720,16 lei, care este în corelare cu normele enunțate supra, și prin urmare și această cerință a reclamntului fiind una justificată, urmînd a fi admisă prin impunerea pîrîtului de a achita în folosul reclmantului suma de 5720,16 lei.

În cazul contrcatului nominalizat părțile nu au prevăzut plata comisionului, dar au prevăzut că în caza de neexecutare în termen a contractului a unei penalități.

Potrivit art. 942 alin. (4) Cod civil, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

Concomitent, conform art. 942 alin. (1) şi (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Conform art. 947 Cod civil, (1) clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. (3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

În fine, în momentul în care clientul întârzie la plată, banca se găseşte în situaţia de a suporta costul de oportunitate detaliat în etapa anterioară, la care se adaugă noile costuri antrenate de necesitățile sporite de provizionare. Tocmai aceste necesități sporite sunt cele ce ar trebui acoperite prin includerea de penalități de întârziere.

Având în vedere faptul că debitorul nu a achitat suma datoriei, banca este în dreptățită să solicite şi încasarea penalităţii de întârziere în baza contractului de credit nr. 28119 din 28.12.2021 în mărime de 2264,83 lei.

Cu referire la cheltuielile de judecată, reclamanta solicită încasarea sumei de 1079,40 lei care constituie taxa de stat în mărime de 2557,51 și taxa de timbru în sumă de 201,20 achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, precum şi suma de 2520,00 lei, cu titlu de cheltuieli de executare a încheierii de asigurare a acţiunii.

Ori, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Aliniatul (2) prevede că, în cazul mai multor reclamanţi sau pârâţi, aceştia sunt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sunt responsabili de cheltuielile lui.

Ținând cont de faptul, că instanța a admis pretențiile reclamantei în sumă totală de 66878,09 lei, se va dispune și încasarea cheltuielilor de judecată suportate de parte la acitarea taxei de stat şi de timbru în sumă totală de 2758,71 lei.

Potrivit art. 27 alin. (9) Cod de executare, cheltuielile de punere în executare a măsurilor de asigurare a acţiunii sunt puse pe seama reclamantului şi sunt compensate ulterior în condiţiile art. 94–97 din Codul de procedură civilă.

Conform art. 90 alin. (1) lit. h) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de executare a actelor judiciare.

Astfel, având în vedere faptul că instanţa a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, iar în privinţa pârâtului, executorul judecătoresc a aplicat măsuri de asigurare, care potrivit borderoului de calcul nr. 007-45/24 au constiuit suma de 2520,00 lei, (f.d.33), urmează ca şi cheltuielile suportate pentru asigurarea acţiunii în sumă de 2520,00 lei să fie încasate din contul pârâtului.

Cu privire la acţiunea reconvenţională înaintată de avocatul Bălănuţă Ion, în interesele pârâtului/reclamant în acţiunea reconvenţională Odobaş Serghei privind declararea nulităţii clauzelor contractuale, instanţa reţine următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) Cod civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.

Potrivit art. 334 alin.(1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sunt nule.

Conform art. 328 alin.(1) și alin.(2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În conformitate cu prevederile art. 329 alin.(1) și (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Potrivit art. 1069 alin.(4) Cod civil, în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.

Conform art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art. 1072 alin. (1) Cod civil stabilește că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Potrivit art. 1076 alin. (1) Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Conform art. 1077 alin. (1) pct. 4) lit. a) Cod civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului. Totodată, potrivit art. 1077 alin.(1) pct.6) Cod civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Evaluarea clauzelor contractuale şi decizia finală asupra faptului că acestea sunt sau nu recunoscute, ca fiind abuzive, se efectuează de către instanţa de judecată. În acest sens, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sarcina căreia constă în asigurarea interpretării uniforme a legislației europene, a decis că protecția recunoscută consumatorilor, prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

Preocuparea legiuitorului european și mai apoi a celui național de ocrotire a consumatorului se datorează poziției fragile pe care acesta o ocupă într-un contract de credit.

Un contract de credit are natura unui contract de adeziune, în care împrumutatul poate doar să accepte sau să refuze condițiile impuse, fără a le putea negocia, clauzele fiind prestabilite și standardizate.

Lipsa negocierii creează riscul unui abuz de poziție dominantă din partea instituției de credit, mai ales atunci când clientul are calitatea de consumator, considerat partea slabă a contractului datorită inferiorității sale în planul informării și al posibilității de negociere (art. 3 Cod civil).

Se consideră că o clauză nu este negociată atunci când a fost impusă consumatorului fără a-i permite influențarea conținutului. Pentru respectarea bunei-credințe și a echilibrului contractual, partea aflată în poziția de informare are obligația de a furniza clarificări privind încheierea și executarea contractului. Această obligație de informare include și o îndatorire de consiliere, menită să explice consumatorului oportunitatea tehnică și financiară a creditului.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, instanța constată că clauzele criticate de reclamantul reconvențională (dobânda contractuală și penalitatea de întârziere) nu pot fi calificate ca fiind abuzive, pentru următoarele considerente:

Cu privire la dobânda contractuală: obligația de plată a dobânzii reprezintă elementul esențial al contractului de credit, fiind expres prevăzută de lege ca remunerație a capitalului împrumutat. Aceasta constituie contraprestația debitorului pentru beneficiul utilizării sumei acordate, iar stabilirea unei dobânzi fixe sau variabile nu este prin ea însăși abuzivă, ci se încadrează în libertatea de voință a părților și în specificul operațiunilor de creditare.

Cu privire la penalitatea de întârziere: instituirea unei clauze penale are rolul de a asigura executarea obligațiilor contractuale și de a compensa creditorul pentru neexecutarea la timp a plăților. Penalitatea prevăzută de 0,04% pe zi nu poate fi apreciată ca disproporționată, în raport de cuantumul creditului și natura obligației, iar reclamantul reconvențională nu a făcut dovada caracterului vădit excesiv sau a depășirii limitelor prevăzute de legislația specială.

Instanța observă, de asemenea, că simplul fapt că clauzele contractuale au fost inserate într-un contract de adeziune nu echivalează, în sine, cu caracterul abuziv al acestora. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, caracterul abuziv trebuie demonstrat în concret, prin raportare la dezechilibrul creat în defavoarea consumatorului. Or, o asemenea dovadă lipsește în prezenta cauză.

Mai mult, pârâtul/reclamant în acţiunea reconvenţională, prin semnarea contractului de credit, și-a asumat în mod expres obligațiile de plată a dobânzilor și penalităților de întârziere, fără a contesta la acel moment condițiile contractuale. Simpla nemulțumire ulterioară față de costurile creditului nu constituie temei pentru constatarea nulității absolute a clauzelor contractuale.

Prin urmare, clauzele contractuale au fost anterior prezentate, explicate şi acceptate expres la momentul semnării contractului. În condiţiile în care contractul a fost încheiat în mod liber şi conştient, iar Debitorul a avut posibilitatea reală de a analiza conţinutul acestuia, o asemenea poziţie apare ca fiind neîntemeiată şi contrară principiului bunei-credinţe.

În susținere poziției expuse, instanța va fi în acord cu expunere reprezentantului Băncii, că sarcina creditorului în relațiile de credit cu consumatorii este de a nu depăși limita de 0,04% per zi, în partea costurilor aferente creditului acordat. Printr-un calcul matematic, 0,04% din 100000,00 lei, calculat per zi, din 28.12.2021 (ziua acordării creditului) până la 27.03.2025 (ziua întocmirii cererii de chemare în judecată), ar însemna că Banca a fost în drept să pretindă o penalitate în valoare de 47440,00 lei, însă aceasta a perceput penalitatea din suma nerestituită în valoare de 2264,83 lei.

Creditul a fost acordat până la intrarea în vigoare a noilor morificări. Reieşind din prevederile Legii nr. 2020 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori şi Legii nr. 93 din 07.04.2022 pentru modificarea unor acte normative, legiuitorul a stabilit plafonul aferent costurilor creditului acordat consumatorului şi anume limita de 0,177% pentru contractele încheiate până la noile modificări.

Soldul creditului la data de 29.07.2020 (*data punerii în aplicare a Legii nr. 93*), constituia suma de 91066,81 lei, iar numărul de zile rămase până la scadenţă - 1613 zile (0,177%*91066,81*1613), respectiv formând produsul din coeficientul cu soldul creditului şi numărul de zile restante, aceasta subsumînd suma de 259996,65_lei- valoarea maximală a sumei pe care putea fi solicitată de a fi încasată de la debitorul ODOBAȘ Serghei.

Față de aceste considerente, instanța constată că motivele invocate prin cererea reconvențională nu pot fi reținute ca temeinice și legale. Clauzele contractuale criticate sunt conforme cu legislația în vigoare, nu creează un dezechilibru semnificativ între părți și nu pot fi considerate abuzive.

În consecință, acțiunea reconvențională urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243 din CPC al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank" SA către ODOBAȘ Serghei privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Odobaș Serghei, c/p *****, cu domiciliul în r-nul *****, s. *****, str. ***** trebuie să plătească în beneficiul BC „Moldindconbank" SA cu sediul în *****, str. *****, c/f ***** datoria conform contractului de credit 28119 din 28.12.2021 în sumă totală de 66878,09 lei, cheltuielile de judecare suportate de parte la achitare taxei de stat și de timbru în sumă de 2758,71 lei, cât şi suma de 2520 lei, cu titlu de cheltuieli de executare a încheierii de asigurare a acţiunii, iar în total suma de 72156,80 (șaptezeci și două mii una sută cincizeci lei, 80 bani).

Se respinge acțiunea reconvențională intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Odobaș Serghei către BC„Moldindconbank" SA, privind declararea nulității clauzelor contractuale abuzive.

Măsura de asigurare a acţiunii aplicată prin Încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 25.04.2025 în prezenta cauză, în corespundere cu prevederile art. 180 alin. (3) Cod de procedură civilă, *îşi păstrează efectul pînă la executarea hotărîrii judecătoreşti.*

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Judecătorul /semnat/ Arapu-Buţco Alina

Copia veridică

Judecătorul Arapu-Buţco Alina